

و عده‌هایی که عملی نشد!

«در آغوش درخت» با تماشی قابهای خلرج از فضای تهران، در شهر ایران معرفی شد. فیلم در آستانه فروپاشی داستانی شاعرانه، آخرین ناشاهای این فیلم آمده است: «بهران بی‌جی‌سیده زندگی کیمیا و فربد که دوازده سال ازدواجشان می‌گذرد، جهان زیبای فرزندانش را بهم می‌بند. کودکانی که هیچ چیز جذب‌گری و مهربانی را در زندگی نمی‌شناسند».

مصطفی کزادی
کفت و کو

سجاد نصرالهی، تهیه‌کننده «در آغوش درخت»
فرزند در این فیلم نقش مهمی دارد

زمینه‌های کاری شما و کارگردان اثر چگونه شکل گرفت؟

با آقای خواجه پاشا در کار موقعت مهدی آشناشدم. من تهیه کننده بود و ایشان دستیار کارگردان ایشان دستیار اقایان مجیدی و میرکریمی هم بوده‌اند.

چذابت فیلم‌نامه برای شما چه بود؟ چه چیز در فیلم‌نامه باعث شدت تهیه کنندگی فیلم را بیدرید؟

محوریت فیلم‌نامه، خانواده و نقش مؤثر فرزند در خانواده و انسجام خلواده بود. فرزند در این فیلم نقش مهمی دارد و باعث جاوه‌گیری از فریولانی یک خانواده‌ی شود. این مساله برای شخص من مهم است و برای همین جذب کارشدم و تهیه کنندگی آن را به عده‌گرفتم.

جلسات فیلمبرداری طبق برنامه‌ی بزرگ صورت گرفته انجام شد؟

متأسفانه کار چند روز بیشتر طول کشید. دلیلش هم این بود که مادر شهرستان کارمی کردیم و از تهران دور بودیم. این مسئله سختی‌های خودش را داشت و در کار آن هم قول‌هایی که دوستی در شهرستان به مامی دادند یا باتا خیر شکل می‌گرفت. یا الصالشکل نمی‌گرفت.

اتفاق ویژه‌ای در ساخت اثر بوده که بنواید به آن اشاره کنید؟

اتفاق خوبی که در این پروژه افتاد، حضور و همراهی سینماگرانی چون مجید مجیدی و رضا مرکزی بود. آقای مجیدی از همان ابتدای پیش تولید در جریان کار بوده و از این‌که در این فیلم از فضای شهری و آپارتمانی فاصله گرفته شده‌ای راضی کردند. آقای میرکریمی هم، از این پروژه بسیار خوش‌شان آمده بود و پیشنهاد دادند که به عنوان مشاور در این پروژه حضور داشته باشند و در همین راستا مشاوره‌های قابل توجهی را به مالکه کردند.

بودجه اثر جقدر بوده و از چه منابعی تهیه شده است؟

بودجه راح자ه بدهید نگویم. اماده موردنابغه، خیلی جاهابه ماقول همکاری داده بودند که هیچ اتفاقی نیفتاد و مابسیار اذیت شدیم؛ چون تا پایان کار کلام‌لایا بودجه شخصی پیش رفتیم و کار را به پایان رساندیم.

از حمایت سازمان‌ها و نهادهایی مانند فلارابی باوج بهره برداشده‌اید؟

بعد از اینکه کار تمام شد سازمان سره و کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان پای کار آمده‌اند و قرار است از کار حمایت کنند.

برای «در آغوش درخت» چه اندازه‌ووجه شناس‌هایی در جشنواره قائل هستید؟

نمی‌دانم. راستش را بخواهید من شخصاً دوست دارم کارتولید

شده اتری تأثیرگذار باشد و به جایزه خیلی فکر نمی‌کنم. البته منظور این نیست که جایزه‌هایی نیست یا ماراخوشحال نمی‌کند؛ لما داغده شخص من این نیست. به هر حال همکاران مادر این کار بسیار حمایت کشیده‌اند و اگر رحمت‌شان دیده شود و از آن‌ها تقدیری صورت بگیرد، بسیار هم خوشحال کننده‌ست.

چشم‌انداز شما برای اکران عمومی چیست؟ برای شروع اکران عمومی زمان خاصی را مدنظر دارید؟

احتمال دارد بخواهیم در جشنواره‌های خارجی شرکت کنیم که خوب با این اوصاف و با توجه به اینکه بعضی جشنواره‌های از اکران شرایط‌شان اکران نهند فیلم است، نمی‌توانیم آن برای اکران عمومی زمان دقیقی را مشخص کنیم. البته برای این مسئله هم‌زمان تصمیم‌قطعی گرفته نشده و باید دید بعد از جشنواره‌های حمایان جدید اثر به چه جمیع‌بندی خواهیم رسید. در مرور چشم‌انداز هم باید بگوییم، شرایط سینما در حال حاضر شرایط مناسبی نیست؛ اقبال عمومی از فضای سینما بسیار پایین آمده است. اکثر مردم در گیر عادت به لستفاهه از فضای پلتفرمی و نمایش خانگی شده‌اند و بازگردانی آن‌ها به سینما کارسیار سختی است. با توجه به این اوضاع واقع‌نامی شود هیچ حدی درباره اکران زد. لاما ن دوست دارم این کار توسط جامعه مخلط‌بیش که خانواده‌ها هاستند دیده شود.

اثر شما باز از بین المللی هم خواهد داشت؟

با توجه به سولوق بازار بین المللی فیلم‌های ایرانی، فکر می‌کنم که اثر ما در این فضای ایرانی گفتن داشته باشد. خیلی از دوستی که در این فضای ایرانی بودند، برای موفقیت فیلم ایراز لبیدواری کرند.

بابک خواجه پلاش:

امیدوارم در تمامی بخش‌های دیده شویم بابک خواجه پاشام تولد ۱۳۶۰ است. او در فیلم «خورشید» «قصر شیرین»، «تومی مانی» و سریال‌های «سن‌های خلیل»، «تورشا

شیرین»، «علشور» به عنوان بازیگر حضور داشته و در سریال‌های «بیهانه‌ای برای بودن»، «تورشا شیرین» و «سن‌های خلیل» که همگی محصول صداوسیمای شیکه لستی اذری‌ایران غربی بوده، کارگردانی کرده‌است. او همچنین دستیار کارگردان فیلم «محمد» به کارگردانی مجید مجیدی بوده است.

دغدغه‌ساخت این اثر از کجا آمد و چطور شکل گرفت؟

من در فضای بزرگ شدم که کمال‌احلال هنری داشت و از سوی پدر و مادرم به سمت سینما و تئاتر راهنمایی شده بودم. من در کارهای بسیاری حضور داشتم و به دلیل تجربه‌هایی که در سینما و تئاتر داشتم تصمیم گرفتم به کارگردانی پردازم، از سال‌های پیش دغدغه‌هایی داشتم و باور داشتم که مبحث معترضی در سینمای ایران کمتر نگشده و سعی کردم به آن پردازم. به مباحثی مانند فقدان و نعمت رسیدم و مفهوم آن هارا دریافت کردم، از نظر من زمانی که انسان قادر داشته‌هایش را بداند بیشتر و بهتر می‌تواند با